

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3581/2023
18.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Савић, адвокат из ..., против туженог ЈКП Градско саобраћајно предузеће „Београд“, Београд, чији је пуномоћник Иван Рајковић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2311/23 од 07.06.2023. године, у седници већа одржаној дана 18.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2311/23 од 07.06.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2311/23 од 07.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2311/23 од 07.06.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 1167/22 од 06.04.2023. године, којом је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да му за период априла 2019. године закључно са децембром 2019. године на име разлике у висини предвиђене и исплаћене накнаде трошкова за исхрану у току рада која се исплаћује у готовом новцу и за период од априла 2019. године закључно са новембром 2019. године на име разлике у висини предвиђене и исплаћене накнаде трошкова исхране у току рада која се исплаћује у боновима, исплати појединачно одређене месечне износе са законском затезном каматом ближе одређене у ставу првом и другом изреке првостепене пресуде, као и трошкове парничног поступка у износу од 40.860,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију из чије садржине произлази да исту побија због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона

о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према одредби става 2. овог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев тужиоца, као запосленог код туженог, за исплату разлике у висини предвиђене и исплаћене накнаде на име трошкова за исхрану у току рада и трошкова за исхрану на раду која се исплаћује у боновима у наведеном периоду, а које тужени није исплатио по свом Колективном уговору.

Према оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, као и начин пресуђења, с обзиром на то да је одлука суда о основаности тужбеног захтева заснована на примени одговарајућих одредби материјалног права и у складу са праксом овога суда у сличној чињеничноправној ситуацији, где није дозвољено одлучивање о посебној ревизији туженог као изузетно дозвољеној и иста одбачена као недозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је, применом члана 404. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима, као у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплати поднета је дана 29.04.2022. године, а вредност предмета спора износи 32.000,00 динара.

У овом спору из радног односа који се односи на новчано потраживање, вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, због чега ревизија туженог није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**